

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 89. Georgii de Cornaro Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

„præbeatur illam animi moderationem Sæc. XVIII.
 „in prosperis adhibendi, quam Defun- A.C. 1722.
 „ctus in adversis ostendere compulsus
 „fuit. Hæc enixis insuper accuratis-
 „que precibus a Divina Clementia fla-
 „gitare nunquam intermittam; dum in
 „genua proolutus sanctissimos tuos
 „pedes, qua par est, veneratione de-
 „oscular..”

Non minus eleganter idem Cardinalis Albanus viginti octo ejusdem Pontificis Homilias typis edi curavit: Rotæ tamen Senatores Innocentium XIII. rogabant, ut præfati Pontificis Bullas imprimi, prohibere velit, eo quod in illis nonnulla essent, quæ hujus Tribunalis auctoritati derogarent. Verum impellente Albano Pontifex has quoque in unum volumen colligi, ac prælo subjici concessit.

§. LXXXIX.

Georgii de Cornaro Cardinalis obitus.

Sacrum Purpuratorum Collegium hoc Guarnac.
 anno nonnisi unius Collegæ mortem vit. Card.
 luxerat. Erat is Georgius Cornaro seu t. I. p. 473.
 Cornelius patria Venetus ex pervetusta Vitæ Card.
 hujus nominis Patricia stirpe progeni- t. I. p. 286.
 tus. Adscribebatur juvenis Equitum
 Melitensium Ordini, Prioratu Cretensi
 suæ

Sæc. XVIII, suæ familiæ hæreditario auctus. Lib.
A. C. 1722. beralibus postea incubuit disciplinis
Veronæ in Collegio Clericorum Regi-
larium de Somasca. Patavium inde
profectus intentum Philosophiæ & Ju-
risprudentiæ animum adjecit, ibidem
Doctoratus Laurea ornatus: His dilec-
tis plenis exultus, unacum suo Patre a-
pud Hispanos Legato totum hoc Re-
gium, necnon Lusitaniam perlustravit,
ac demum solus in Franciam delatos,
mox Angliam, pluresque Germanie
Urbes invisit, ibique substigit, usque
dam Argentoratensi urbe ad deditio-
nem coacta Ludovicum XIV. Trium-
phatorem, ac solemnem ejus ingressum
conspexit. Redux in patriam mil-
itiæ nomen dedit, ac navalis Arma-
mentarii Præfектura donatus, rara sua
fortitudinis specimina variis in occasio-
nibus edidit: unde ad majora natum
censente Republica, Legatus in Galliam
decernitur, habitus ab omnibus ad ar-
duum hoc munus rite obeundum pre-
ceteris dignissimus: solus tamen ipse,
quæ alii ad rabiem usque ambunt,
mature non minus ac generose spen-
doctus, hoc munus acceptare recusa-
vit, relictaque toga a Gregorio Cardi-
nali Barbadico Clericali tonsura Anno
1690. initiari petiit. Eodem anno Ro-
mam profectus, ab Alexandro VIII.
Papa

Papa Protonotarius, Cameræ Aposto- Sæc. XVIII.
licæ Præses ac Rituum Congregationis A. C. 1722.
Consultor & Legatus ad oras Adriatici
maris nominabatur: Evecto demum ad
Pontificatum Innocentio XII. Rhodien-
sis Archiepiscopus, & ad Lusitaniæ Re-
gem Legatus, ac tandem Cardinalis
Presbyter electus, Patavinam Eccle-
siam Episcopus regendam fuscépit, ubi
ab Academicis, utpote non modo exi-
mius Literatorum fautor, sed ipfemet
omnigena eruditione clarus, ingenti
gaudio excipiebatur. Proventus ad
literarum augmentum a suo Prædeces-
sore plurimum auxerat, omnemque
impenderat operam & expensas, ut ce-
leberrima Muratorii Anecdota latine
& Græce, publicam lucem aspicerent.
Ereverat insuper suo ære Seminarium,
in quo Clericos Sacratioribus discipli-
nis, & variis linquis imbui curabat,
ne vero illi juvenes, quibus ad studia
ingenium aut voluntas deerat, otiosi tor-
perent, Pictorum, Sculptorum, Archi-
tectorumque Academiam in suo Palatio
Episcopali erexit, ac tyrones non modo
crebra sua præsentia, sed largiter sup-
peditatis omnibus, quæ ad excelen-
tas has artes conferre possent, ad op-
timum profectum animabat. Totus e-
tiam in procurando Divini cultus in-
cremento erat, suosque Canonicos,
et si

Sæc. XVIII. et si illos velut sua pignora diligeret,
A. C. 1722. ad rigidam Ecclesiæ disciplinam proprio virtutum exemplo, morum innocentia, crebris sermonibus, & vigilatia Pastorali revocare non destituit. Insuper in quatuor Congregationibus suffragium tulit, binisque sacris communione interfuit, nulli tamen parti, sed in meritorum splendori intentus. Denique vero quarta post Fratris sui obitum die ipse metu ad veria valetudine pressus, Petavii die nona Augusti ætatis suæ sexagesimo quarto decessit, in gentilium tumulo sepultus.

Præter Muratorii anecdota Graecorum insuper suis sumptibus summam Dictionem Thomæ Aquinatis in Seminarii sui Typographia excudi curabat.

§. XC.

Principum atque Illustrium dece

*Hist. Univ.
t. 8. Pe-
riod. II.
p. 636.
Gottfrid.
Hist. Chron.
cont.*

Inter Principes hoc anno denatos principes numerantur sequentes, acquidem primo Carolina Elisabetha Contissa Palatina Rheni Coniux Philippi I. Aurelianensis Ducis, qui unicuius Ludovici XIV. Regis Frater erat: Decesserat die septima Decembris anni nata septuaginta & unum. Hujus obitum præcesserant die vigesima quinta Januarii Joachimus Fridericus Dux Hol-